

PEJABAT MUFTI WILAYAH PERSEKUTUAN
JABATAN PERDANA MENTERI

Membendung Pengaruh

SYIAH

di Malaysia

Membendung Pengaruh

SYIAH

di Malaysia

PEJABAT MUFTI WILAYAH PERSEKUTUAN
JABATAN PERDANA MENTERI

ISBN 978-983-44840-2-6
Cetakan 2011

Hak Cipta Terpelihara
Dibenarkan mencetak semula untuk tujuan edaran percuma
(bukan komersial) dengan syarat tidak mengubah teks asal dan dicetak
dengan ehsan Pejabat Mufti Wilayah Persekutuan

Diterbitkan oleh
Pejabat Mufti Wilayah Persekutuan,
Jabatan Perdana Menteri.

KANDUNGAN

Kata-kata Aluan	iv
Definisi Syiah	1
Sejarah Kelahiran Syiah	1
Sumber Prinsip <i>Tasyayyu'</i>	2
Pendapat Tentang Sumber Ajaran Syiah dari Ajaran Yahudi	3
Pendapat Tentang Sumber Ajaran Syiah dari Ajaran Parsi	4
Pendapat Tentang Sumber Ajaran Syiah dari Ajaran Lama Asia	6
Kumpulan-kumpulan Syiah	7
Syiah di Malaysia	10
Aspek Penyelewengan Syiah	12
Penyelewengan dari Sudut Aqidah	12
Penyelewengan dari Sudut Syariat	16
Penyelewengan Umum	18
Perpaduan Antara Ahli Sunah dan Syiah : Mungkinkah?	19
Perubahan Yang Menyeru Kepada Perpaduan di Antara Ahli Sunah dan Syiah	20
Kesimpulan	27
Warta Kerajaan Berkaitan Syiah Di Malaysia	29
Keputusan Muzakarah Jawatankuasa Fatwa	30
Sumber	31

KATA-KATA ALUAN

“**A**lhamdulillah, segala pujian selayaknya bagi Allah SWT, atas kudrat dan iradat-Nya, menunjukkan segala yang hak dan menutup kebatilan. Selawat dan salam ke atas junjungan tercinta, Nabi Muhammad SAW, ahli keluarga serta sahabat sekalian.

Syukur tidak terhingga atas limpahan kurnia dan inayah-Nya yang telah memberi keizinan serta kelapangan sehingga terhasilnya risalah “Membendung Pengaruh Syiah di Malaysia”. Saya berdoa dan berharap dengan penerbitan risalah ini dapat memberi pendedahan seluasnya mengenai penyelewengan-penyelewengan syiah agar keutuhan iman umat Islam dapat dipertahankan berlandaskan akidah Ahli Sunah Wal Jamaah.

Penyelewengan syiah kini telah menggugat kehidupan umat Islam dari sudut akidah, syariat, akhlak dan pelbagai penyelewengan umum sehingga berjaya mempengaruhi semua lapisan masyarakat. Justeru itu, umat Islam perlu mempertahankan akidah daripada diserang bukan daripada golongan kuffar sahaja, tetapi juga daripada mereka yang mengaku Islam sebagai agama mereka.

Setiap muslim perlu menggalas tanggungjawab memelihara kemurniaan akidah ini sejajar dengan ajaran dan pegangan Ahli Sunah Wal Jamaah agar terselamat daripada kesesatan dan kebinasaan.

Akhir kata, sekalung penghargaan kepada mereka yang terlibat secara langsung atau tidak dalam merealisasikan penerbitan risalah ini. Semoga usaha ini diterima sebagai jihad dalam mempertahankan akidah Islam dan diberkati Allah SWT.

Datuk Haji Wan Zahidi bin Wan Teh
Mufti Wilayah Persekutuan
Jabatan Perdana Menteri

DEFINISI SYIAH

Segi Bahasa

Dalam bentuk kata kerja “*shayya'a*”, bererti menyokong. Kata kerja ini juga bermaksud, ‘menolong dan bergabung’. Al-Azhari menyebut bahawa, Syiah ialah penolong-penolong seseorang dan pengikutnya. Penggunaan perkataan Syiah adalah untuk menunjukkan makna kumpulan manusia yang saling mengikut satu sama lain.

Segi Istilah

Syiah bermaksud mereka yang mendakwa menyokong Saidina Ali, dan berpegang bahawa Imam dan khalifah itu khusus bagi Saidina Ali, secara dalil nas dan melalui wasiat Rasulullah SAW, sama ada secara jelas atau sebaliknya. Mereka juga berpegang bahawa Imam itu tidak akan beralih tangan kepada selain daripada anak-anak keturunan Saidina Ali. Sekiranya berlaku perpindahan kepemimpinan itu kepada selain daripada keturunan Saidina Ali, maka ini merupakan suatu kezaliman dari pihak yang menerima kepemimpinan itu; atau sebagai suatu pelaksanaan pendekatan “*taqiyyah*” daripada pihak keturunan Saidina Ali.

SEJARAH KELAHIRAN SYIAH

Syiah sebagai suatu akidah dan pemikiran tidak lahir sekaligus. Ia berkembang mengikut peredaran masa dan melalui beberapa peringkat. Kebanyakan kelahiran kumpulan-kumpulan Islam berkait rapat dengan peristiwa bersejarah yang dilalui umat Islam. Ramai pengkaji dahulu dan sekarang menegaskan bahawa Ibnu Saba' adalah pengasas bagi mazhab Syiah. Namanya disebut secara mutawatir dalam kitab-kitab ahli Sunah dan juga kitab-kitab Syiah.

Abdullah bin Saba' adalah seorang Yahudi dari Yaman dan pengasas golongan Syiah *Saba-iah* yang merupakan golongan Syiah Pelampau. Dia telah memeluk Islam pada penghujung zaman Saidina Uthman r.a. dan menjelajah ke kota-kota Islam dalam percubaannya untuk menyesatkan umat Islam. Bibit-bibit kelahiran fahaman Syiah dan asal usul prinsipnya lahir pada tangan puak-puak Syiah *Saba-iah* melalui pengakuan buku-buku muktabar Syiah sendiri yang mengatakan bahawa Ibnu Saba' adalah orang yang pertama menzahirkan caci cela terhadap Abu Bakar, Umar dan Uthman r.a. Ibnu Saba' juga adalah orang yang mula-mula melahirkan caci cela terhadap para sahabat, menyatakan wajib bagi

Ali r.a. menjadi imam; dan Ali adalah orang yang diwasiatkan oleh nabi SAW untuk menjadi imam. Ini merupakan asas *tasyayyu'* seperti yang dipegang oleh tokoh-tokoh Syiah sebagaimana definisi Syiah di atas.

Kemudian peristiwa-peristiwa yang terjadi seperti kewafatan Rasulullah SAW dan mesyuarat *Al-Thaqifah*, di mana Saidina Ali r.a. tidak menghadirinya untuk memberikan baiahnya pada awal lagi, peperangan Siffin, Majlis Tahkim, fitnah yang berlaku pada zaman Saidina Uthman r.a. yang berakhir dengan pembunuhan, dan peristiwa pembunuhan Saidina Husain r.a. menyebabkan hati-hati dan perasaan umat Islam menyebelahi ahlu al-bait. Kefahaman asing melalui konsep *tasyayyu'* kemudian mula meresap dan digunakan sebagai salah satu helah bagi pihak yang hendak menghancurkan Islam daripada golongan *mulhid*, *munafiq* dan *thaghut*.

Dr. Nasir bin Abdullah bin Ali Al-Ghafari menyatakan bahawa, "...sebahagian prinsip akidah bagi Syiah lahir pada tangan Abdullah bin Saba', tetapi tidak timbul dalam bentuk kumpulan atau nama *tasyayyu'*. Selepas berlaku peristiwa-peristiwa yang disebutkan tadi, terutamanya selepas pembunuhan Al-Husain, Syiah mula menonjol sebagai satu kumpulan yang berkembang untuk membentuk mazhabnya berdasarkan prinsip-prinsip tertentu. Seterusnya pandangan yang dilontarkan oleh Ibnu Saba' mula mendapat tempat di dalam suasana pemikiran bagi Syiah ini".¹

SUMBER PRINSIP TASYAYYU'

Para pengkaji berbeza pendapat tentang sumber bagi prinsip *tasyayyu'* seperti berikut :

- 1) Pendapat mengatakan bahawa ia berasal dari ajaran Yahudi.
- 2) Pendapat mengatakan ia berasal dari ajaran Parsi.
- 3) Pendapat mengatakan ia berasal dari prinsip-prinsip akidah dari kawasan Asia Klasik seperti ajaran Buddha dan selainnya.

---

¹ Nasir bin Abdullah bin Ali al-Ghafari, *Masalatul al-Taqrīb baina Ahli al-Sunah wa al-Syi'ah*, Halaman 142.

PENDAPAT TENTANG SUMBER AJARAN SYIAH DARI AJARAN YAHUDI

Ibnu Saba' adalah orang yang pertama menyatakan bahawa asal usul fahaman *tasyayyu'* adalah berdalilkan nas, wasiat dan raj'ah. Beliau adalah seorang Yahudi. Pendapat ini menjadi prinsip kepada ajaran mazhab Syiah. Tokoh-tokoh Syiah yang terdahulu seperti Al-Kummi, Al-Naubakhti, dan Al-Kasyi merujuk kepada prinsip-prinsip ini ketika membentangkan pendapat Ibnu Saba' yang kemudiannya menjadi antara sumber prinsip-prinsip Syiah.

Terdapat persamaan dari aspek prinsip pemikiran antara ajaran Yahudi dan Syiah. Huraian yang paling jelas tentang ini ialah apa yang diriwayatkan oleh Al-Sya'abi². Ibnu Hazm berkata, "Golongan Syiah telah berjalan di atas landasan ajaran Yahudi yang menegaskan bahawa Nabi Ilyas a.s. dan Fanhas Ibnu Al-A'zar Ibnu Harun a.s., hidup hingga sekarang."³

Ibnu Taimiyah menyebut, di antara perkara-perkara yang jahil, dan pegangan mengikut hawa nafsu yang terdapat di dalam ajaran Syiah adalah persamaan di antara mereka dengan orang Nasrani dalam satu segi; dan persamaan di antara mereka dengan orang Yahudi dari segi yang lain. Beliau turut memetik apa yang diriwayatkan oleh Al-Sya'abi tentang persamaan mereka dengan orang Yahudi dan Nasrani. Beberapa orang pengkaji lain juga bersependapat demikian. Antaranya ialah Prof. Ahmad Amin yang mengatakan, "fahaman *tasyayyu'* terdapat dalam ajaran Yahudi pada prinsip *al-Raj'ah*. Golongan Syiah berkata: "Sesungguhnya neraka adalah haram ke atas puak Syiah kecuali sedikit dari mereka", sebagaimana ajaran Yahudi mengatakan, "kami tidak sekali-kali akan disentuh oleh api neraka kecuali beberapa hari tertentu..."⁴ Konsep *tasyayyu'* juga terdapat di dalam sebahagian ajaran Nasrani yang menyatakan bahawa kaitan Al-Imam dengan Allah ialah seperti perkaitan Al-Masih dengan Allah"⁵.

---

² 'Amir bin Syarahil bin Abd Zi Kibar Asy-Sya'bi, Riwayat daripada al-Tabi'in, yang diambil sebagai contoh pada kekuatan ingatannya (w 102 H). *Tahzib at-Tahzib*: 5/5, lihat: Manhaj al-Sunah Li Ibn al-Taimiah, Jilid 1, Halaman 6-10.

³ Ibnu Hazm, *Al-Fashl fi al-Milal Wal Ahwa' Wan Nihal*, Jilid 5, Halaman 37.

⁴ Surah al-Baqarah: ayat 80

⁵ Lihat: Ahmad Amin, *Fajar al-Islam*, Halaman 276.

PENDAPAT TENTANG SUMBER AJARAN SYIAH DARI AJARAN PARSII

Sesetengah pengkaji memperakui bahawa sumber prinsip *tasyayyu'* mempunyai kaitan dengan ajaran Parsi berdasarkan beberapa faktor:

Faktor Pertama - Ibnu Hazm dan Al-Maqrizi menyebut bahawa golongan Parsi mempunyai kerajaan dan kuasa yang luas serta berpengaruh terhadap bangsa-bangsa lain, dan juga mereka mempunyai perasaan bangga diri sehingga mereka menamakan diri mereka bangsa merdeka dan golongan para pemimpin. Mereka menganggap golongan lain adalah hamba bagi mereka.

Apabila mereka diduga dengan kejatuhan kerajaan mereka di tangan bangsa Arab yang mereka anggap satu bangsa yang mundur dan lemah, ini merupakan malapetaka yang besar bagi mereka. Mereka mula melakar rancangan terhadap Islam dengan melancarkan serangan-serangan dari semasa ke semasa, tetapi pada setiap kali serangan itu, Allah menzahirkan pihak kebenaran. Mereka kemudian menyedari bahawa tipu daya dan rancangan muslihat akan lebih berjaya. Oleh itu sesetengah mereka menzahirkan Islam mereka dan mengambil hati ahli-ahli *tasyayyu'* dengan melahirkan cinta mereka terhadap ahlu al-bait dan melahirkan kebencian mereka terhadap kezaliman yang menimpa Saidina Ali r.a. Sebahagian anasir Parsi berselindung di sebalik penganut Syiah untuk memerangi kerajaan Umawiyah, sedangkan hakikat sebenar yang ada dalam diri mereka ialah kebencian kepada Arab dan pemerintahan mereka.

Faktor Kedua – Orang Arab berpegang kepada kebebasan, manakala orang Parsi berpegang kepada kekuasaan diwarisi di dalam sesebuah keluarga. Mereka tidak mengenali makna pemilihan bagi khalifah. Rasulullah SAW wafat tanpa meninggalkan anak lelaki. Ahli keluarga yang paling hampir kepada Rasulullah SAW selepas baginda adalah Saidina Ali b. Abi Talib r.a. Dengan ini sesiapa yang mengambil alih tugas khalifah seperti Abu Bakar, Umar, dan Uthman, maka mereka dianggap telah merampas khalifah dari orang yang berhak. Orang-orang Parsi juga telah biasa melihat raja mereka dengan pandangan 'suci'. Dengan pandangan ini, mereka melihat Saidina Ali dan keturunannya. Ramai daripada orang-orang Parsi yang memeluk Islam tanpa membersihkan pegangan yang mereka warisi daripada nenek moyang mereka daripada iktikad mereka. Dari semasa ke semasa mereka mula mewarnakan Islam dengan corak warisan pemikiran mereka.

Syeikh Muhammad Abu Zuhrah berkata, “Kami percaya bahawa Syiah telah terpengaruh dengan pemikiran Parsi lampau tentang kerajaan dan pewarisan. Persamaan di antara fahaman Syiah dan sistem Raja Parsi adalah jelas. Yang menyokong pendirian ini ialah kebanyakan golongan Syiah terdiri daripada penduduk Parsi dan pengikut-pengikut Syiah yang paling awal adalah dari Parsi⁶ .

Faktor Ketiga – Ketika umat Islam membuka negeri Parsi, Al-Husain bin Ali telah berkahwin dengan salah seorang puteri Yazdajrad, yang datang bersama tawanan perang lain. Dari perkahwinan ini, lahir Ali bin Al-Husain. Orang Parsi melihat bahawa keturunan Al-Husain inilah yang layak mewarisi kerajaan Parsi. Mereka juga melihat bahawa darah yang mengalir dalam darah Ali bin Al-Husain dan keturunannya adalah darah Iran dari sebelah bondanya, anak kepada Yazdajrad⁷. Baginda adalah dari keturunan silsilah raja-raja Saasaan yang suci pada mereka.

Faktor Keempat – Pengaruh Parsi terdapat dalam banyak riwayat-riwayat mazhab Syiah Imam Dua Belas, yang mengkhususkan Salman Al-Farisi r.a. dengan ciri-ciri dan sifat-sifat yang melampau tahap kemanusiaan. Ada di dalam riwayat mereka yang mengatakan bahawa , “ Salman adalah pintu Allah di bumi, orang yang mengenalinya adalah orang mukmin. Sesiapa yang mengingkarinya adalah orang kafir”. Telah menjadi lumrah bagi golongan syiah untuk memberi sifat-sifat yang mereka beri terhadap Salman ini, kepada Imam mereka yang dua belas.

Tercatat di dalam riwayat palsu mereka bahawa, “...Salman adalah salah seorang pengikut Syiah, kerana mereka inilah puak-puak Syiah diberi rezeki, dengan sebab mereka inilah, puak-puak Syiah diberi pertolongan dan melalui mereka juga, puak-puak Syiah mendapat hujan...”⁸.

Bukan sekadar itu, sesetengah puak Syiah mengambil pendirian yang begitu melampau sehingga mengaitkan Salman dengan ciri-ciri ketuhanan. Puak seumpama ini telah wujud semasa zaman Abu Hassan Al-Asy’ari. Beliau ada menyebut dalam artikel-artikel beliau bahawa, “ ...pada zaman kami, telah wujud orang-orang yang mengatakan tentang “ketuhanan” Salman al-Farisi...”⁹.

---

⁶ Muhammad Abu Zahrah, *Tarikh al-Mazahib al-Islamiyah*, Jilid 1, Halaman 38.

⁷ Lihat: *Tarikh al-Ya’kubi*, Jilid 2, Halaman 247.

⁸ Lihat: *Rijal al-Kashi*, Halaman 6-7.

⁹ Abu al-Hassan al-Asy’ari, *Maqalat al-Islamiyyin*, Jilid 1, Halaman 80.

Riwayat-riwayat yang terdapat di dalam kitab-kitab mazhab Imam Dua Belas mengandungi kebanyakan pendapat puak-puak Syiah, termasuk yang luar biasa dan tidak diterima akal, seolah-olah kewujudan riwayat-riwayat ini di dalam kitab-kitab ini, memberi keizinan kepada golongan lain untuk keluar daripada golongan mereka.

PENDAPAT TENTANG SUMBER AJARAN SYIAH DARI AJARAN LAMA ASIA

Sesetengah pengkaji menambah bahawa ajaran Syiah merupakan takungan bagi ajaran dan akidah yang datang dari Asia Purba seperti ajaran Buddha dan lain-lain¹⁰. Prof. Ahmad Amin berkata, “ Di bawah fahaman *tasyayyu'*, terdapat konsep perpindahan roh”. Sebahagian daripada golongan orientalis menyatakan bahawa banyak akidah yang **BUKAN ISLAM** menyerap ke dalam ajaran Syiah. Sesetengahnya pula berkata, mereka telah mengkaji ajaran mazhab Syiah dan mendapati bahawa ia mengandungi semua aliran dan akidah agama-agama yang diperangi oleh Islam.

Kesimpulannya, *tasyayyu'* dengan erti kata suatu akidah yang berdalilkan nas bahawa Saidina Ali r.a. menjadi imam, *Al-Raj'ah*, *Al-Bada'*, *Al-Ghaibah*, maksum para imam dan lain-lainnya, tidak syak lagi merupakan akidah-akidah yang datang dari luar Islam dan masuk ke dalam umat Islam yang mempunyai latar belakang yang berbeza-beza. Semua yang mempunyai perancangan jahat, yang hidup dalam Islam sambil berpegang dengan akidah lamanya itu, daripada golongan Yahudi, Nasrani, Majusi dan lain-lainnya akan menggunakan tunggangan *tasyayyu'* ini bagi tujuan mereka. Ibnu Taimiyah berpendapat bahawa mereka yang tergolong dalam golongan *tasyayyu'*, mengambil ajaran-ajaran daripada akidah Parsi, Rom, Yunan, Nasrani, Yahudi dan selainnya, dan mencampuradukkan ajaran-ajaran itu dengan konsep *tasyayyu'*.

---

¹⁰ Muhammad Abu Zahrah, *Tarikh al-Mazahib al-Islamiyah*, Jilid 1, Halaman 37.

KUMPULAN-KUMPULAN SYIAH

Di kalangan puak-puak Syiah, mereka berselisih pendapat sesama sendiri sehingga berpecah kepada beberapa kumpulan. Walau bagaimanapun, satu perkara yang menyatukan mereka adalah pandangan mereka terhadap imam bagi Saidina Ali r.a. dengan cara dalil nas dan juga wasiat daripada Rasulullah SAW sama ada dalam bentuk terus terang mahupun cara tersembunyi. Imam ini kemudian diwarisi turun temurun kepada keturunan Saidina Ali r.a.

Antara faktor yang membawa kepada perpecahan mereka adalah perbezaan dari segi prinsip dan ajaran-ajaran seperti bersikap ekstrim sehingga memberikan imam-imam sifat suci dan keterlaluan mengkafirkan pihak yang berselisih dengan Saidina Ali r.a. dan kumpulannya. Manakala setengah yang lain lebih bersikap sederhana dengan hanya menganggap mereka yang menyalahi Saidina Ali r.a. adalah salah, tetapi bukan kafir.

Faktor perpecahan Syiah yang kedua adalah perbezaan dalam menentukan imam. Mereka berselisih pendapat tentang siapa imam-imam di kalangan keturunan Saidina Ali r.a. Oleh kerana perpecahan ini, para ulama membahagikan mereka kepada 4 kumpulan besar mengikut akidah dan pegangan setiap puak. Mereka dikategorikan berdasarkan akidah dan pegangan yang sama seperti berikut.

1. *Ghulat* (Pelampau)

Mereka adalah kumpulan yang berpegang bahawa Saidina Ali adalah manusia yang paling utama selepas Rasulullah SAW. Bukan sekadar itu sahaja, mereka menambah dalam akidah mereka apa yang menyebabkan mereka terkeluar daripada Islam. Sebahagian mereka mengangkat Saidina Ali ke tahap kenabian, sebahagian lagi menjadi terlalu ekstrim sehingga mengangkat Saidina Ali ke tahap ketuhanan.

Termasyhur dari kumpulan ini ialah 11 puak, iaitu :

As Saba-iah, Al-Kamiliah, Al-'Ali-iah, Al-Mughiriah, Al-Mansuriah, Al-Khitabiah, Al-Kibalah, Al-Hisyamiah, Al-Ni'maniah, Al-Yunusiah, dan Al-Nasiriah.

2. *Al-Kaisaniah*

Mereka adalah pengikut Kaisan Maula Amirul Mukminin Ali, murid kepada As-Sayyid Muhammad bin Al-Hanafiah. Mereka berpegang bahawa

Muhammad bin Al-Hanafiah adalah imam. Mereka juga mengatakan harus bagi Allah mempunyai satu permulaan wujud. Menurut mereka agama itu adalah ketaatan seseorang itu. Pendirian begini menjadikan mereka melampau terhadap hak-hak imam sehingga menganggap bahawa para imam adalah suci.

Kumpulan ini terbahagi kepada *Al-Mukhtariah*, *Al-Hasyimiah*, *Al-Bananiah* dan *Al-Rizamiah*.

3. Al-Zaidiah

Mereka adalah pengikut –pengikut Zaid bin Ali bin Al-Husain bin Ali bin Abu Talib. Mereka digelar sebagai Zaidiah kerana mereka berpegang kepada kata-kata Zaid bin Ali yang mengutamakan Ali bin Abu Talib lebih daripada sahabat-sahabat Rasulullah yang lain. Beliau juga memperakui Abu Bakar dan Umar sebagai khalifah dan berpendapat bahawa harus bagi umat Islam menentang imam-imam yang zalim. Apabila beliau berada di kalangan pengikut-pengikutnya dan mendengar ada yang mencela Abu Bakar dan Umar, beliau mengingkari orang yang mencela itu. Mereka yang telah memberi bai'ah kepadanya meninggalkannya. Nama Zaidiah kekal diberi kepada pengikut-pengikut yang tetap terus bersamanya.

Imam pada pegangan puak ini adalah daripada keturunan Fatimah dan tidak boleh berpindah kepada selain dari keturunan Fatimah. Mereka mengharuskan imam selain daripada keturunan Al-Hasan dan Al-Husain dengan syarat seorang itu mesti berilmu, zuhud, berani dan pemurah yang wajib ditaati. Mereka adalah puak Syiah yang mempunyai pegangan yang paling hampir kepada ahli sunah kerana mereka menerima khalifah Abu Bakar dan Umar kecuali satu kumpulan daripada mereka yang dinamakan *Al-Jarudiah*.

Puak yang masyhur daripada kumpulan ini *Al-Jarudiah*, *Al-Sulaimaniah*, *Al-Solihiah* dan *Al-Banziah*.

4. Al-Imamiah

Mereka adalah orang yang berpegang kepada pendapat bahawa Ali adalah imam selepas Rasulullah dengan cara dalil nas yang jelas menyebut nama Ali. Asy-Syahrastani mendefinisikan mereka dalam buku *al-malal* dan *Al-Nahl* dengan berkata: "... Al-Imamiah adalah mereka yang berpendapat bahawa Ali adalah imam selepas Rasulullah dengan cara dalil nas yang jelas dan bukan dengan cara isyarat dengan sifat-sifat tertentu tetapi dengan lantikan yang jelas..."

Di antara kumpulan-kumpulan Syiah *Al-Imamiah* ialah:

Al-Imam dua belas: Mereka dinamakan demikian kerana mereka mempercayai bahawa terdapat 12 imam selepas Rasulullah. Imam-imam ini bagi mereka merupakan kebanyakan Imam-imam Syiah di kalangan puak Syiah di dunia sekarang yang dikenal sebagai *Al-Imamiah*. Apabila disebut lafaz *Al-Imamiah* ia bererti Imam Dua Belas.

Al-Ismailiah: Mereka adalah puak Syiah yang berpendapat bahawa imam selepas Jaafar adalah anaknya Ismail bin Jaafar. Selepas kematian Ismail mereka berpecah menjadi dua kumpulan. Pertama adalah kumpulan yang menunggu-nunggu kemunculan Ismail bin Jaafar kerana mereka percaya bahawa Ismail tidak mati. Kumpulan kedua pula mempercayai bahawa imam selepas Jaafar adalah Muhammad bin Ismail kerana Jaafar telah melantik anaknya Ismail sebagai imam selepasnya. Apabila Ismail meninggal dunia semasa ayahnya masih hidup mereka percaya bahawa Jaafar melantik anaknya Ismail sebagai imam sebenarnya untuk menunjukkan bahawa imam selepasnya sebenarnya adalah Muhammad bin Ismail. Kemudian mereka berpecah menjadi kumpulan yang banyak dengan pandangan yang pelbagai. Mereka juga mempunyai gelaran yang banyak. Di antara yang termashur adalah *Al-Bathiniah* kerana bagi mereka setiap hukum yang zahir ada batinnya atau kerana mereka berpendapat bahawa imam juga wujud dalam keadaan batin atau terselindung.

SYIAH DI MALAYSIA

Di antara puak Syiah yang banyak sepanjang sejarah mereka, yang masih kekal sehingga hari ini ialah tiga kumpulan iaitu **Syiah Imam Dua Belas (*Ja'afariyah*)**, ***Al-Ismailiah***, dan ***Al-Zaidiah***.

Sebahagian pengkaji berpendapat bahawa sekiranya istilah Syiah disebut ia terus merujuk kepada Syiah *Al-Imamah dua belas* atau selain mereka sama ada *Syiah Al-Ismailiah* atau *Al-Zaidiah*. Ini ialah kerana sumber-sumber rujukan Syiah *Al-Imamah dua belas* mengandungi kebanyakan pendapat dan prinsip puak-puak Syiah yang lain. Syiah Imam Dua Belas dikenali juga dengan *Ja'afariyah* merupakan golongan Syiah yang terbesar yang wujud hingga ke hari ini.

Umumnya umat Islam di Malaysia adalah pengikut Mazhab Syafe'i dan tiada pengetahuan tentang mazhab Ahlus sunah yang lain apatah lagi untuk memahami mazhab Syiah yang mereka tidak ada kaitan langsung dengannya. Gelombang Syiah di Malaysia berkembang selepas berlakunya peristiwa penaklukan Iraq (oleh Amerika) dan selepas perang Hizbullah –Israel di Lubnan. Dalam keadaan ini, umat Islam di Malaysia yang tidak mempunyai maklumat tentang Mazhab Syiah tidak menyedari hakikat-hakikat sebenar, niat-niat tersembunyi di sebalik pendekatan yang bermula dengan strategik dan slogan mendekatkan hubungan antara mazhab-mazhab dan percantuman budaya serta tamadun di antara bangsa-bangsa (di samping tiada permusuhan di antara mazhab-mazhab dalam Islam), juga slogan yang selalu dilaungkan iaitu “mempertahankan Palestin”, “mengembalikan al-Aqsa”. Umat Islam di Malaysia tidak mengetahui tentang mazhab Syiah ini melainkan ianya satu mazhab Islam, pengikutnya sembahyang, melakukan puasa, menunaikan haji dan mencintai para keluarga Rasulullah SAW.

Di Malaysia terdapat tiga (3) kumpulan Syiah, iaitu:

1. Syiah Taiyibi Bohra (Dawood Bohra)

Berasal dari India. Di Malaysia dikenali sebagai Golongan yang memiliki ‘Kedai Bombay’. Berpusat di Klang, mempunyai tanah perkuburan dan masjid sendiri.

2. Syiah Ismailiah Agha Khan

Dikenali sebagai nama ‘Kedai Pheerbai’ dan bergerak sekitar Lembah Klang. Jumlah pengikutnya lebih kecil dari Kelompok Bohra.

3. Syiah Ja'afariyah@Imamiah Ithna Assyariyyah (Imam Dua Belas)

Mula bertapak di Malaysia selepas kejayaan Revolusi Iran pada tahun 1979. Pengaruh ajaran kumpulan ini menular ke negara ini melalui bahan-bahan bacaan dan orang perseorangan sama ada yang berkunjung ke Iran atau yang datang dari Iran. Beberapa orang pensyarah universiti tempatan turut berperanan dalam menyebarkan fahaman ini secara serius kepada para pelajar di Institut Pengajian Tinggi.

Beberapa kitab utama Syiah telah dijadikan rujukan dan diterjemahkan ke dalam Bahasa Malaysia, antaranya ialah:

- I. *Kasyful Asrar* oleh Ayatullah Al-Khomeini.
- II. *Al-Hukumah Al-Islamiah* oleh Ayatullah al-Khomeini.
- III. *As-Sab'ah Min As-Salaf* oleh Ayatollah Al-Murtadza Az-Zubaidi.
- IV. *Al-Usul Min Al-Kafi* oleh Syeikh Muhammad Bin Yaacob Al-Kulaini.
- V. *Tahrir al-Wasilah* oleh Ayatullah al-Khomeini.
- VI. *Al-Muraja'at* oleh Al-Sheikh Abdul Husin Syarafuddin Al-Musawi.
- VII. *Peshawar Nights* oleh As Sayyid Muhammad Rais Al-Wahidin.
- VIII. *Mafatihul Jinan* oleh Syeikh Abbas Al-Qummi.
- IX. *Minhaj Kebenaran dan Pendedahannya* (Fiqh Lima Mazhab Di Antara Nas Dan Ijtihad) oleh Al-Hasan Bin Yusuf Al-Mutahhar Al-Hulliyiy diterjemah oleh Prof Madya Dr Lutpi Ibrahim.
- X. *Mengapa Aku Memilih Ahlul Bait a.s. ?* oleh Syeikh Muhammad Mar'i Al-Amin Al-Antaki diterjemah oleh Prof Madya Dr Lutpi Ibrahim.

ASPEK PENYELEWENGAN SYIAH

Ajaran dan fahaman Syiah adalah bercanggah dan menyeleweng daripada ajaran Islam dan menjadi ancaman kepada perpaduan ummah, keutuhan agama, perpaduan bangsa dan keamanan negara. Terdapat penyelewengan daripada pelbagai sudut, antaranya akidah, syariah dan umum.

PENYELEWENGAN DARIPADA SUDUT AQIDAH

- 1) Khalifah Diwasiatkan Secara Nas (الوصاية).
  - i. Syiah mempercayai imam-imam telah ditentukan Allah melalui lisan Rasul-Nya secara nas. Ini dijelaskan dalam kitab *Aqaid al-Imamiah* oleh Syeikh Muhammad Redha al-Muzaffar, halaman 78.
  - ii. Syiah juga mempercayai wasi (orang yang dilantik untuk menunaikan wasiat) Rasulullah SAW adalah Saidina Ali. Perkara ini disebutkan dalam kitab *Aslu Al-Syiah Wa Usuluha* oleh Muhamad bin Husain Aali Kasyif al-Ghita', halaman 136.
- 2) Imamah dan Khilafah sebahagian daripada Rukun Islam dan ianya berlaku melalui nas. Perkara ini dinyatakan di dalam buku **Minhaj Kebenaran dan Penedahannya (Fiqh Lima Mazhab di Antara Nas dan Ijtihad)** oleh al-Hasan bin Yusuf al-Mutahhar al-Hulliyi, terjemahan Prof.Madya Dr. Lutpi Ibrahim, halaman 145 - 146.
- 3) Imam Adalah Maksum (المعصوم).
  - i. Syiah meyakini bahawa imam-imam adalah maksum (terpelihara) daripada dosa kecil dan dosa besar dari peringkat kanak-kanak hinggalah meninggal dunia.
  - ii. Menurut mereka imam sama seperti nabi, tidak melakukan kesalahan, tidak lupa serta dianggap sebagai pemelihara syariat. Perkara ini dijelaskan dalam kitab *al-Syiah Fi al-Mizan* oleh Muhamad Jawad Mughniah, halaman 38 dan kitab *Aqaid al-Imamiah* oleh Syeikh Muhammad Redha al-Muzaffar, halaman 72.
- 4) Ilmu Allah Berubah-ubah Mengikut Sesuatu Peristiwa Yang Berlaku Kepada Manusia (البداء).

- i. Dari sudut bahasa *al-Bada'* bermaksud lahir sesudah tersembunyi. Menurut akidah Syiah, *al-bada'* ialah Allah mengetahui sesuatu perkara setelah berlaku peristiwa berkenaan yang sebelum itu dianggap tersembunyi daripada-Nya.
  - ii. Syiah juga menganggap ilmu Tuhan itu akan berubah dan bersesuaian dengan fenomena baru. Hal ini dijelaskan dalam kitab *al-Usul Min al-Kafi* oleh al-Kulaini, Juzu' 1, halaman 146.
- 5) Kemunculan Semula Imam Mahdi Dan Kumpulan Orang Yang Telah Mati Untuk Memberi Keadilan (*الرجعة*).
- i. Menurut akidah Syiah, golongan Syiah dikehendaki mempercayai bahawa Allah akan menghidupkan semula orang-orang yang telah mati ke dunia bersama-sama kebangkitan Imam Mahdi untuk menghukum orang-orang yang melakukan kezaliman. Fakta ini dijelaskan dalam kitab *Aqaid al-Imamiah* oleh Syeikh Muhammad Redha al-Muzaffar, halaman 83.
- 6) Berpura-pura (*التقية*).
- i. *At-Taqiyah* bermaksud menyembunyikan sesuatu yang boleh membahayakan diri atau harta benda dengan melahirkan yang bukan hakikat sebenar dari kandungan hatinya.
  - ii. *At-Taqiyah* ini diamalkan dalam setiap perkara kecuali di dalam masalah arak dan menyapu dua khuf. Perkara ini dijelaskan dalam kitab *al-Usul Min al-Kafi*, juzu' 2 oleh Abu Ja'afar Muhammad bin Ya'kub bin Ishak al-Kulaini ar-Razi, halaman 217.
- 7) Muhammad bin Hassan al-Askari ialah Imam Mahdi al-Muntazar (*المهدية*).
- i. Mereka percaya bahawa Muhammad bin Hassan al-Askari ialah imam yang ditunggu-tunggu yang hilang dan yang akan kembali untuk memerintah dan menghukum orang-orang yang melakukan kezaliman.
  - ii. Beliau telah menghilangkan diri selama 65 tahun mulai tahun 206 H - 329 H. Hal ini dijelaskan dalam kitab *as-Syiah Wa al-Tashih al-Sira' Baina al-Syiah Wa al-Tasyayyu'* oleh Doktor Musa al-Musawi, halaman 61.

8) Saidina Ali Disamatarafkan Dengan Allah SWT.

- i. Mereka mempercayai Ali adalah sama taraf dengan Allah di mana beliau adalah sebagai pembahagi ahli Syurga dan Neraka. Perkara ini disebutkan di dalam kitab *al-Usul Min al-Kafi* oleh al-Kulaini, Jilid 1, halaman 197.

9) Mengkafirkan Para Sahabat.

- i. Mereka mempercayai bahawa selepas kewafatan Rasulullah SAW semua sahabat murtad kecuali ahlul bait dan empat orang sahabat iaitu Abu Dzar, Miqdad, Salman al-Farisi dan Ammar. Hal ini dinyatakan dalam kitab *al-Anwar al-Nu'maniah* oleh al-Syed Nikmatullah al-Musawi, halaman 81.

10) Menuduh Abu Bakar, Umar, Uthman Dan Muawiyah Sebagai Empat Berhala Quraisy Serta Pengikut-Pengikut Mereka Adalah Musuh Allah.

- i. Golongan Syiah menuduh Abu Bakar, Umar, Uthman dan Muawiyah sebagai empat berhala Quraisy dan pengikut mereka dikatakan musuh Allah. Perkara ini dijelaskan dalam kitab *al-Tafsir* oleh Muhammad bin Mas'ud bin 'Iyasy al-Salami al-Samarqandi, Juzuk 1, halaman 116.

11) Hanya Ali Menghimpunkan Al-Quran Dengan Sempurna.

- i. Mereka menganggap bahawa tidak ada sahabat yang menghimpunkan dan menghafal al-Quran dengan sempurna kecuali Ali sahaja. Perkara ini dinyatakan dalam kitab *al-Usul Min al-Kafi* oleh al-Kulaini, Jilid 1, halaman 228. Al-Quran yang ada pada umat Islam sekarang sama ada di dalam mashaf atau yang dihafaz dianggap telah diseleweng. Al-Quran yang sebenarnya ada pada Saidina Ali bin Abi Talib, kemudian beliau telah mewariskan kepada Imam yang selepasnya dan sekarang ini ada pada Imam Mahdi Al-Muntazar.
- ii. Selain daripada itu, puak Syiah mempunyai pandangan yang khas dalam mentafsirkan al-Quran dan mentakwilkannya. Antara contoh tafsiran Syiah adalah seperti berikut:
  - Mereka mentafsirkan firman Allah SWT dalam surah al-Nahl ayat 51 iaitu “dengan itu janganlah kamu menjadikan dua orang Imam

sebenarnya ambillah satu Imam sahaja”.

- Firman Allah SWT dalam surah al-Baqarah ayat 238 dengan maksud “ (*al-solah*) ialah Rasulullah, Amirul Mukminin, Hasan dan Husain, manakala (*al-wusto*) ialah Amirul Mukminin, (*waqumu lillahi qonitin*) ialah taat terhadap Imam-imam.
- Firman Allah SWT dalam surah al-Naba’ ayat 1-2. Mereka mentafsirkan (*al-naba’*) ialah Amirul Mukminin Ali bin Abi Talib.

12) Menambah Syahadah.

- i. Golongan Syiah menambah nama Saidina Ali dalam syahadah selepas nama Nabi Muhammad SAW. Perkara ini dinyatakan dalam kitab *al-Usul Min al-Kafi* oleh al-Kulaini, Jilid 1, halaman 441.

13) Menolak Hadis Yang Diriwatikan Oleh Ahlus Sunah Wal Jamaah sekalipun Hadis Mutawatir. Mereka berpegang kepada empat kitab-kitab hadis sahaja, dan dengannyalah mereka beramal untuk sepanjang zaman. Kitab tersebut adalah *Al-Kafi Fi Usul Wa Al-Furu’*, *Man La Yakhdarah Al-Faqih*, *Tahzib Ahkam*, dan *Al-Istibsr Fima Ikhtilafiyah Min Akhbar*.

- i. *Al-Kafi Fi Usul Wa Al-Furu’*, karangan Muhammad bin Yaakub Al-Kulaini, digelar oleh puak Syiah sebagai Thiqah Al-Islam. Kitab ini adalah kitab yang terulung mazhab Syiah. Periwatannya disandarkan terus kepada salah seorang Imam 12 bukannya kepada Rasulullah SAW.
- ii. Mereka berpendapat bahawa tiada bezanya di antara Imam-iman itu dengan Rasulullah SAW. Imam yang paling banyak disandarkan kepadanya ialah Imam Jaafar Al-Sodiq. Kitab ini mengandungi riwayat-riwayat yang menghina dan mengaibkan al-Quran dengan mengatakan ianya ada kekurangan dan terseleweng.
- iii. Mereka hanya berpegang dengan hadis yang diriwatikan oleh Ahlul Bait.
- iv. Mereka juga pantang menerima apa yang diriwatikan oleh Abu Hurairah, Samurah b. Jundub, Marwan b. al-Hakam, Imran b. Hathan al-Khariji dan Amru b. al-As. Pegangan ini disebutkan di dalam buku *Aslu al-Syiah Wa Usuluha* oleh Muhammad al-Husain Aali Kasyif al-Ghita’, halaman 149.

PENYELEWENGAN DARI SUDUT SYARIAT

1) Menolak Ijmak Ulama.

- i. Golongan Syiah tidak menerima ijmak ulama dalam perundangan Islam malah mereka berpegang kepada pendapat imam-imam mereka kerana mereka mempercayai ijmak terkandung kesalahan sedangkan pendapat imam adalah maksum. Kenyataan ini dijelaskan dalam buku *Mukhtasar al-Tuhfah al-Ithna Asyariyyah* oleh Shah Abdul Aziz al-Imam Waliyullah Ahmad Abdul Rahim ad-Dahlawi, halaman 51.

2) Menolak Qias.

- i. Golongan ini juga menolak qias. Perkara ini dinyatakan di dalam kitab *Aslu al-Syiah Wa Usuluha* oleh Muhammad bin al-Husain Aali Khasif al-Ghita', halaman 149.

3) Mengamalkan Nikah Mutaah.

- i. Golongan Syiah masih meneruskan amalan nikah Mutaah yang diamalkan sejak zaman Jahiliah sehingga sekarang. Mereka berpendapat nikah Mutaah adalah diharuskan dalam syariat Islam. Ciri-ciri nikah Mutaah yang diamalkan oleh golongan Syiah adalah akad, tempoh dan mahar. Berikut adalah huraian ciri-ciri nikah Mutaah golongan Syiah:
  - a) Dalam nikah Mutaah ditetapkan tempoh tertentu yang dipersetujui oleh kedua-dua pihak sama ada sebulan, setahun, atau sehari. Nikah Mutaah juga boleh dilakukan dalam tempoh satu jam, dua jam, sehari, dua hari atau semalaman.
  - b) Nikah Mutaah boleh dilakukan dengan perempuan Yahudi, Nasrani, Majusi, anak dara tanpa izin bapanya dan juga perempuan pelacur. Dalam nikah Mutaah juga tidak ditentukan bilangan wanita yang dimutaahkan, boleh dilakukan sehingga seribu orang wanita.
  - c) Sewaktu akad hendaklah disebutkan mahar dan tempoh yang dipersetujui kedua-dua pihak. Sekurang-kurang mahar ialah semangkuk gula atau segenggam makanan dan sebagainya.

- ii. Nikah Mutaah yang digunakan golongan Syiah ini terkandung di dalam kitab *al-Nihayah Fi Mujarrad al-Fiqh Wa al-Fatawa* oleh Abu Ja'afar Muhammad b. al-Hasan b. Ali al-Tusi, halaman 489 – 491 serta kitab *Tahzib al-Ahkam* oleh Abu Ja'afar Muhammad b. al-Hasan al-Tusi, halaman 254, 259 dan 266.
- 4) Menolak 'Aul dan Mendahulukan *Qurabah* dari 'Asobah Dalam Masalah Pusaka.
- i. Dalam pembahagian harta pusaka, feqah Syiah tidak menerima 'aul yang telah diasaskan oleh Khalifah Umar al-Khattab. Perkara ini dinyatakan dalam buku *Minhaj Kebenaran dan Pendedahannya (Fiqh Lima Mazhab di Antara Nas dan Ijtihad)* oleh al-Hasan bin Yusuf al-Mutahhar al-Hulliy, terjemahan Prof. Madya Dr. Lutpi Ibrahim, halaman 100 – 101.
- 5) Mengharuskan Jamak Sembahyang Dalam Semua Keadaan.
- i. Golongan Syiah mengharuskan jamak sembahyang fardhu iaitu Zohor dan Asar dalam waktu Asar, Maghrib dan Isyak dalam waktu Isyak dalam semua keadaan tanpa sebarang sebab. Perkara ini disebutkan di dalam buku *Minhaj Kebenaran dan Pendedahannya (Fiqh Lima Mazhab di Antara Nas dan Ijtihad)* oleh al-Hasan bin Yusuf al-Mutahhar al-Hulliy, terjemahan Prof. Madya. Dr. Lutpi Ibrahim, halaman 36.
- 6) Menetapkan Prinsip Khumus Sebagai Kadar Zakat.
- i. Golongan Syiah menetapkan 1/5 sebagai kadar zakat. Mereka juga menetapkan kadar itu pada harta rampasan perang dan lain-lain. Perkara-perkara ini terkandung di dalam kitab *Tahzib al-Ahkam* karangan Abu Ja'afar Muhammad bin al-Hasan al-Tusi, halaman 122 dan buku *Minhaj Kebenaran dan Pendedahannya (Fiqh Lima Mazhab di Antara Nas dan Ijtihad)* oleh al-Hasan bin Yusuf al-Mutahhar al-Hulliy, terjemahan Prof. Madya. Dr. Lutpi Ibrahim, halaman 48.
- 7) Sembahyang Dhuha Adalah Bidaah.
- i. Golongan Syiah mendakwa sembahyang Dhuha adalah bidaah. Perkara ini dinyatakan di dalam buku *Minhaj Kebenaran dan Pendedahannya (Fiqh Lima Mazhab di Antara Nas dan Ijtihad)* oleh al-Hasan bin Yusuf

al-Mutahhar al-Hulliy, terjemahan Prof. Madya. Dr. Lutpi Ibrahim, halaman 31.

8) Islam Bukanlah Syarat Wajibnya Haji.

- i. Syiah mendakwa Islam bukanlah syarat wajibnya haji. Perkara ini dinyatakan dalam buku *Minhaj Kebenaran dan Pendedahannya (Fiqh Lima Mazhab di Antara Nas dan Ijtihad)* oleh al-Hasan bin Yusuf al-Mutahhar al-Hulliy, terjemahan Prof. Madya. Dr. Lutpi Ibrahim, halaman 55.

9) Qunut Adalah Sunat, Ianya Dilakukan Sebelum Rukuk.

- i. Golongan Syiah mendakwa qunut adalah sunat, ianya dilakukan sebelum rukuk. Perkara ini disebutkan di dalam buku *Minhaj Kebenaran dan Pendedahannya (Fiqh Lima Mazhab di Antara Nas dan Ijtihad)* oleh al-Hasan bin Yusuf al-Mutahhar al-Hulliy, terjemahan Prof. Madya. Dr. Lutpi Ibrahim, halaman 30 - 31.

10) Wajib Menyapu Kedua-dua Kaki dan Tidak Memadai Basuh Pada Kedua-duanya.

- i. Syiah juga mendakwa wajib menyapu kedua-dua kaki dan tidak memadai basuh pada kedua-duanya. Hal ini dijelaskan di dalam buku *Minhaj Kebenaran dan Pendedahannya (Fiqh Lima Mazhab di Antara Nas dan Ijtihad)* oleh al-Hasan bin Yusuf al-Mutahhar al-Hulliy, terjemahan Prof. Madya. Dr. Lutpi Ibrahim, halaman 13 - 14.

PENYELEWENGAN UMUM

1) Menziarahi Kubur Saidina Husain, Ganjarannya Syurga.

- i. Syiah mendakwa bahawa orang yang menziarahi kubur Saidina Husain akan memasuki syurga, sebagaimana yang diriwayatkan daripada Rasulullah SAW yang bermaksud:

“Sesiapa yang menziarahi Husain selepas wafatnya, nescaya ia akan memasuki syurga”.

- ii. Perkara ini terkandung di dalam kitab *al-Irsyad* karangan Muhammad bin Muhammad bin Nu'man al-'Askibri al-Baghdadi, halaman 252.
- 2) Menyiksa Tubuh Badan Sempena 10 Muharam (ضرب القامات).
- i. Golongan Syiah mengadakan upacara memukul dada dan menyiksa tubuh badan sempena 10 Muharam bagi menangi kematian Saidina Husain. Perkara ini dinyatakan di dalam kitab *al-Syiah Wa al-Tashih al-Sira', Baina al-Syiah Wa al-Tasyayyu* oleh Doktor Musa al-Musawi, halaman 98.
- 3) Menghina Isteri-Isteri Nabi SAW.
- i. Golongan Syiah juga jelas menghina isteri-isteri nabi. Hal ini dinyatakan dalam kitab *Tuhfah al-'Awam Maqbul* oleh Al-Syed Manzur Husain, halaman 330.

PERPADUAN ANTARA AHLI SUNAH DAN SYIAH: MUNGKINKAH ?

Perhubungan Ahli Sunah dan Syiah, sama ada renggang atau erat berpunca daripada **ideologi dan juga akidah** bukannya disebabkan dasar hubungan sosial. Orang-orang awam yang menganuti mazhab-mazhab ini tidak mendalami ideologi-ideologi mazhab, akidah dan juga tidak memahami tentang pemikiran. Hubungan sosial dan kekeluargaan tetap ada di kalangan orang-orang awam bagi kedua-dua mazhab kerana kehidupan bermasyarakat berbeza dengan hala tuju akidah, kerana manusia adalah bersaudara dalam erti kata kemanusiaan. Perselisihan agama ataupun mazhab tidaklah merosakkan persahabatan dan tidak juga mencetuskan permusuhan.

Bagi orang kebanyakan daripada kedua-dua kelompok ini, mereka beranggapan tiada perselisihan di antara Ahli Sunah dan Syiah di dalam perkara dasar (usul) iman ataupun rukun Islam ataupun perkara-perkara yang perlu diketahui di dalam agama. Perselisihan juga dalam permasalahan fiqh, pendapat-pendapat dan falsafah-falsafah yang mana tiada hubungan dengannya dengan prinsip-prinsip akidah, atau tiada perselisihan langsung sebenarnya. Adapun konflik yang berlaku adalah hasil daripada sangkaan semata-mata disebabkan kedua-dua pihak telah hidup dalam keadaan berasingan dalam tempoh yang agak panjang. Kumpulan ini berpendapat bahawa perpaduan boleh dicapai dan perselisihan atau khilaf dalam masalah furuk tidaklah membawa kepada

perbalahan, putus hubungan, salah sangka mahupun tuduh menuduh kerana memutuskan hubungan sesama Islam adalah satu penyakit yang memburukkan umat Islam. Umat Islam tidak mendapat apapun melainkan kegagalan dan kelemahan.

Walau bagaimanapun di kalangan sekumpulan yang lain selain dari kumpulan kebanyakan yang dinyatakan di atas, terdapat perselisihan di antara kedua-dua pihak, **jurang pemisah amatlah besar pada sudut akidah, hukum-hukum dan sumber yang diperolehi.** Ini menjadikan jalan-jalan untuk mempererat keduanya tertutup, tiada lagi jalan penyelesaian. Setiap pihak berpegang dengan pegangan mereka sendiri, tiada faedah dalam menganjurkan seminar-seminar dan rundingan-rundingan. Dengan meninggalkan segala perdebatan atau dialog adalah merupakan jalan yang terbaik untuk memadamkan api fitnah. Jadi setiap pihak dengan mazhab mereka sendiri dan di sana ada kehidupan serta kerjasama dalam urusan harian seperti mana negara-negara lain yang berlainan agama dapat menjalankan kerjasama. Ini adalah pandangan sebahagian besar kedua-dua belah pihak seperti Sheikh Muhammad Zahid Al-Kauthari, Sheikh Muhammad Bahjah Al-Baitar (Ulama Sham), Sheikh Muhammad Al-Kholisi di Iraq, Sheikh Rashid Ridha dan yang terdahulu daripada mereka iaitu Sheikh Al-Islam, Ibnu Taimiyyah dan lain-lain.

Berdasarkan apa yang terdahulu, sesungguhnya kita pada hari ini perlu meneliti semula pandangan-pandangan ini kerana seruan ke arah mempererat lagi hubungan terus diperbaharui pada masa kini yang mana ianya telah dilakukan oleh orang persendirian mahupun badan atau pertubuhan-pertubuhan tertentu. Berlaku suasana kecelaruan di kalangan sesetengah masyarakat Islam hingga tidak dapat membezakan antara “khilaf” atau perbezaan yang dibenarkan dan pegangan menyeleweng daripada akidah yang benar. Pada hakikatnya “pendekatan” antara Ahli Sunah dan Syiah merupakan satu usaha “kompromi” antara perkara yang hak dengan yang batil.

PERTUBUHAN YANG MENYERU KEPADA PERPADUAN DI ANTARA AHLI SUNAH DAN SYIAH

Dr. Irfan Abdul Majid Rahimahullah berpendapat bahawa dakwah atau seruan kepada penyatuan akidah adalah berbalik pada asal yang dicetuskan oleh kumpulan-kumpulan pelampau Syiah yang mana mereka ini cuba menggabungkan akidah Islam dengan pemikiran-pemikiran yang diambil daripada agama-agama dan falsafah yang lain seperti Yahudi, Nasrani, Majusi dan falsafah Yunani. Maka

mereka telah menemui hasil daripada percubaan ini apa yang dikenali dengan *Al-Dawair Al-Funusiyyah* yang cenderung kepada penyatuan dan percantuman. Kemudian ianya berkembang di tangan Al-Batiniyyah dari pecahan Al-Ismailiyyah dan juga jamaah Ikhwan Al-Sofa wal Qaramithah.

Dr. Nasir Al-Ghafari berkata “percubaan untuk menyatukan kedua pihak ini adalah satu permasalahan yang telah lama dan saya tidak tahu sesiapa pun mengambil berat untuk merekodkan realitinya dan tidak juga untuk mengkajinya kerana permasalahan ini banyak pecahannya dalam buku Tawarikh. Di sini akan dipaparkan sebahagian badan pertubuhan pada masa dahulu mahupun kini yang berusaha mencuba mempererat hubungan antara Ahli Sunah dan Syiah”.

Pertubuhan Untuk Misi Perpaduan Pada Zaman Dahulu

1. *Al-Syeikh Al-Thusi*

Meninggal dunia pada tahun 460H yang digelar oleh Syiah dengan Syeikh Al-Toifah, pengarang dua kitab hadis dari kitab-kitab utama Syiah yang empat. Berkata Syeikh Abu Zahrah “ Al-Thusi adalah orang yang pertama cuba untuk menyatukan ideologi dan psikologi di antara Syiah dua belas dan orang muslimin”.

2. *Al-Tabrasi*

Meninggal dunia pada tahun 548H. Beliau adalah salah seorang Syeikh Syiah yang digelar dengan Amin Al-Islam. Beliau adalah pengarang kitab ‘Tafsir Majmuk Al-Bayan Fi Tafsir Al-Quran’.

Dr. Mahmoud Basyouni Fudah mengatakan bahawa seruan untuk mempererat ini sebenarnya telah lama wujud sehingga ke kurun yang keenam hijrah iaitu pada zaman Al-Tabrasi. Beliau berpendapat bahawa Al-Tabrasi adalah orang yang pertama meletakkan batu asas bagi mempererat hubungan antara Ahli Sunah dan Syiah dalam bentuk gambaran yang terbuka dan psikologi yang tenang bagi menghilangkan jurang di antara mereka. Metode pentafsirannya adalah berdasarkan prinsip ‘*Al-Taqiyyah*’. Sebagai bukti beliau telah menolak berhujah dengan riwayat Ahli Sunah dan menolak periwayatan Zaid bin Ali bin Husin r.a. sedangkan Zaid dari golongan Al- Bait yang utama yang mana Ahli Sunah telah ijmak kerana Zaid bukan golongan Ja’fari. Beginilah cara dan metode pentafsiran Al-Tabrasi.

Percubaan Al-Thusi dan Al-Tabrasi ini dengan menggunakan pendekatan “*Al-Taqiyyah*” telah membawa kepada penyebaran akidah Syiah di kalangan orang-orang muslimin.

Adapun Al-Majlisi dalam kitabnya ‘Al-Bahr’ iaitu salah satu daripada kitab-kitab hadis Syiah yang lapan telah menulis satu bab khas berkenaan larangan mengambil periwayatan Ahli Sunah melainkan untuk berhujah dengan mereka. Cara yang sama jugalah dilakukan oleh Al-Thusi dan Al-Tabrasi.

3. Siri Perdamaian Di Antara Ahli Sunah Dan Syiah Di Baghdad

Sejarah menunjukkan bahawa perpaduan pernah berlaku di antara Ahli Sunah dan Syiah pada kurun kelima hijrah selepas berlakunya konflik yang hebat di antara kedua-dua pihak di Baghdad yang bermula pada tahun 338H. Ianya merupakan fitnah yang pertama berlaku.

Pada tahun 437H, Ahli Sunah dan Syiah bersepakat untuk menentang puak Yahudi di Baghdad. Persepakatan ini hanya berlaku di kalangan orang awam sahaja bukannya ulama, sedangkan Islam memberi hak kepada Ahli Kitab, oleh sebab itu pakatan ini terhenti pada tahun 439 H yang mana pada masa itu berlaku sekali lagi fitnah besar yang mengorbankan banyak jiwa.

Pada tahun 442 H, berlaku perdamaian sekali lagi. Mereka bersama-sama menziarahi kubur Saidina Ali, dan puak Syiah di Al-Karakh mula redha terhadap para sahabat. Mereka telah mula bersolat di masjid Ahli Sunah. Ibnu Kathir berkata bahawa perkara ini benar-benar menakjubkan. Perkara ini tidak mungkin berlaku melainkan ianya adalah “*Al-Taqiyyah*”.

Pertubuhan Untuk Misi Perpaduan Pada Zaman Sekarang

1. Jamaah Ikhwatul Islamiyyah

Telah ditubuhkan pada tahun 1937 oleh Muhammad Azmi, beliau seorang pengikut Bathini Ismai'li. Beliau telah menyeru kepada penyatuan umat Islam, usaha ini menyebabkan ramai daripada kalangan orang yang terkenal terlibat dalam menjayakan misi dan dakwahnya ini. Jamaah ini berpusat di Mesir kemudian di Karachi pada tahun 1948.

2. *Dar Ahlul Al-Bait*

Telah ditubuhkan oleh salah seorang pelajar Al-Rafai' Al-Husaini yang telah menggelar dirinya dengan gelaran "Imam Syiah di Republik Arab Mesir". Beliau telah menyebarkan fahaman-fahaman Syiah melalui kitab-kitabnya serta menghidupkan perayaan-perayaan dan memperkenalkan mazhab ini kepada golongan pemuda atas nama kecintaan terhadap Al-Bait.

Majalah *Al-Taqrīb* telah menerbitkan satu kajian yang panjang ditulis oleh salah seorang ulama Syiah di Iran, Muhammad Soleh Al-Ha-iri, beliau telah menyeru Ahli Sunah agar kembali kepada ajaran Syiah lapan dan meminta agar fiqh Syiah diajar di negara Mesir serta beliau juga meminta supaya diajar akidah mereka serta menyeru Ahli Sunah mengiktiraf persoalan Al-Imamah di sisi mereka seperti mana yang telah dilakukan sebelum ini oleh Al-Qumi yang menyeru kepada Ahli Sunah agar menerima akidah Syiah dan juga pandangan-pandangan mereka.

Misi Perpaduan Oleh Individu

1. *Syeikh Muhammad Abduh*

Beliau adalah antara pelopor utama dalam mengetengahkan ideologi ini yang bertujuan untuk memperdekatkan Syiah kepada kebenaran.

2. *Muhammad Rasyid Redha*

Beliau yang pada mulanya begitu bersemangat tetapi pada akhirnya beliau merasakan adanya rintangan daripada ulama-ulama Syiah yang tidak bersetuju terhadap apa sahaja yang menafikan kemashlahatan mereka dari sudut kewangan dan kedudukan mereka. Mereka tidak berhenti daripada memfitnah Ahli Sunah dan Khalifah Al-Rasyidin. Yang mencetuskan konflik ini sebenarnya ialah Mohsin Amin Al-'Amili, ekoran ini menyebabkan Muhammad Rasyid Redha tampil untuk menjawab segala penipuan puak Syiah.

3. *Syeikh Dr. Yusuf Al-Qaradawi*

Yang terkenal dengan keperibadian yang tinggi juga turut serta dalam misi mempererat hubungan antara Ahli Sunah dan Syiah. Walaupun begitu beliau terpaksa menghentikan seruan itu dengan berkata (pada salah satu konvensyen di Qatar) "bagaimana kita hendak berbaik-baik dan mempererat hubungan dengan puak Syiah sedangkan kita mengatakan para sahabat seperti mana firman Allah

Taala dalam surah al-Bayyinah, ayat 8 yang bermaksud ; “Allah redha akan mereka dan mereka pun redha (serta bersyukur) akan nikmat pemberian-Nya”, sedangkan Syiah pula mencaci dan memfitnah mereka.

Usaha Perpaduan Oleh Pendakwah Dari Kalangan Puak Syiah Yang Ikhlas Dan Pendedahan Penyelewengan Syiah

Ahmad Mir Qasim bin Mir Ahmad Al-Kisrawi adalah contoh yang terbaik dalam menyeru ke arah mempererat hubungan dan dalam memisahkan perkara yang hak dan yang batil. Beliau adalah pendakwah yang dibesarkan di dalam persekitaran dan keluarga Syiah serta beliau juga memegang jawatan penting dalam kehakiman sebagai ketua hakim. Dilahirkan di Tabriz, Iran. Fasih di dalam beberapa bahasa serta mempunyai hasil penulisan yang baik. Akhirnya beliau telah dibunuh oleh puak Syiah sendiri kerana beliau telah mengetahui hakikat sebenar mazhab Syiah ini.

Beliau banyak menulis artikel yang mendedahkan prinsip asas mazhab Syiah yang mana penulisan beliau itu telah tersebar secara meluas ke negara-negara Arab. Selain itu juga beliau ada mengarang sebuah kitab dalam bahasa Arab yang berjudul “*Al-Tasyayyu’ wa al- Syiah*”. Kitab ini mendedahkan tentang kebatilan prinsip-prinsip dasar mazhab Syiah dan mendedahkan juga bahawa perselisihan yang berlaku di antara Ahli Sunah dan Syiah adalah disebabkan ketaksuban bukannya berdasarkan hujah yang benar. Beliau telah ditembak oleh puak Syiah tetapi tidak meninggal ketika itu. Pada tahun 1324H beliau sekali lagi ditembak, kali ini beliau terkorban kerana tembakan itu.

Antara yang diperkatakan oleh Al-Kisrawi ketika beliau masih hidup ialah bahawa Syiah telah menyeleweng hingga ketahap kecintaan yang melampau terhadap Saidina Ali dan memusuhi Abu Bakar serta Umar. Mereka mendakwa Ali adalah lebih berhak untuk menjadi Khalifah, tetapi Abu Bakar dan Umar telah menzaliminya. Syiah juga mencipta akidah yang tidak dipersetujui oleh umat Islam, kemudian mereka memfitnah para sahabat dan mengadakan “*al-Taqiyyah*” iaitu tipu daya dan *nifaaq*. Mereka juga mengadakan upacara khas sempena memperingati Husain, memukul-mukul badan mereka, mengalirkan darah dan lain-lain lagi perkara yang jauh bertentangan.

Perbandingan Akidah Antara Ahli Sunah Dan Syiah

BIL	AHLI SUNAH	SYIAH
1	Al-Quran adalah terpelihara dan bebas daripada kekurangan mahupun penyelewengan.	Al-Quran yang ada sekarang ada kekurangannya dan terseleweng.
2	Beriktikad bahawa penafsiran al-Quran hendaklah berpandukan pada apa yang datang daripada Nabi SAW.	Berpendapat penafsiran al-Quran hendaklah berpandukan daripada apa yang telah diriwayatkan <i>ahli al-Bait</i> dengan riwayat-riwayat yang mencela para sahabat dan mendakwa Imam Ali sebagai tuhan serta imam selepasnya.
3	Al-Quran diturunkan sepenuhnya ke atas Rasulullah SAW, tiada kekurangan padanya dan tiada kitab lain selepasnya.	Beriktikad bahawa di sana ada mashaf yang diturunkan selepas kewafatan Nabi SAW dan dinamakan mashaf Fatimah.
4	Sunah Nabi adalah apa sahaja yang datang daripada Nabi sama ada percakapan, perbuatan mahupun <i>taqrir</i> .	Mengatakan bahawa percakapan Imam 12 seperti firman Allah Taala dan sabda Rasulullah SAW. Meriwayatkan daripada mereka sama seperti meriwayatkan hadis daripada Nabi kerana mereka juga adalah maksum.
5	Syariat Islam adalah sempurna.	Bahawa Rasulullah SAW menyampaikan sebahagian daripada syariat sahaja sedangkan sebahagiannya disembunyikan dan ditinggalkan pada Imam Ali.
6	Menerima periwayatan sahabat r.a. kerana mereka adil dan <i>thiqah</i> (dipercayai).	Menolak periwayatan sahabat, mereka beriktikad bahawa para sahabat semuanya menipu seperti Abu Hurairah.

Selain itu, keberanian golongan syiah di Malaysia mulai ketara apabila mereka memohon perlindungan hak asasi manusia berpaksikan Perlembagaan Malaysia agar dilindungi oleh pihak yang berwajib. Kebebasan dalam menyebarkan ajaran Syiah tanpa ada halangan dituntut golongan ini agar mereka juga dapat melebarkan pengaruh Syiah sebagaimana penyebaran dan amalan agama-agama lain di Malaysia. Tradisi pembacaan kisah pembunuhan Saidina Husain, memukul badan sendiri sehingga berdarah sebagai tanda penyucian dosa dan mengadakan majlis sempena sambutan-sambutan tertentu telah wujud dalam bentuk gambar dan suara di laman-laman web internet. Mereka juga melebarkan fahaman syiah di Malaysia dengan menterjemah buku-buku ke dalam berbagai bahasa dan mengedarkan risalah mengenai Syiah.

Umat Islam perlu sedar bahawa jurang pemisah besar antara Sunni dan Syiah adalah dari sudut akidah. Terlalu banyak penyelewengan dari sudut akidah yang jauh menyimpang dari ajaran Islam yang sebenar. Keadaan inilah yang menyebabkan jalan menyatukan keduanya tertutup rapat dan tiada penyelesaian. Oleh itu, setiap Muslim perlu berwaspada dengan dakyah golongan ini sepertimana yang telah dijelaskan agar terselamat dari terjebak dengan ideologi mereka dan bersama mempertahankan akidah Ahli Sunnah Wal Jamaah di bumi Malaysia ini.

WARTA KERAJAAN BERKAITAN SYIAH DI MALAYSIA

AKTA PENTADBIRAN UNDANG-UNDANG ISLAM (WILAYAH-WILAYAH PERSEKUTUAN) 1993

FATWA DI BAWAH SEKSYEN 34

FATWA yang dinyatakan dalam Jadual telah dibuat oleh Mufti bagi Wilayah-Wilayah Persekutuan menurut subseksyen 34(1) Akta Pentadbiran Undang-Undang Islam (Wilayah-Wilayah Persekutuan) 1993, selepas dibincangkan oleh Jawatankuasa Perundingan Hukum Syarak, dan adalah disiarkan menurut subseksyen itu.

JADUAL

KE ARAH MEMBENDUNG PENGARUH SYIAH DI MALAYSIA

1. Adalah ditetapkan bahawa umat Islam di Wilayah-Wilayah Persekutuan hendaklah mengikut undang-undang Islam dan ajaran Islam yang berasaskan pegangan Ahli Sunnah Wal Jamaah dari segi `aqidah, syariah dan akhlak.
2. Adalah diperakukan bahawa ajaran Islam selain pegangan Ahli Sunnah Wal Jamaah adalah bercanggah dengan Hukum Syarak dan dengan yang demikian penyebaran apa-apa ajaran lain selain pegangan Ahli Sunnah Wal Jamaah adalah dilarang.
3. Adalah ditetapkan bahawa penerbitan, penyiaran dan penyebaran apa-apa buku, risalah, filem, video dan yang lain-lain yang berkaitan dengan ajaran yang bertentangan dengan pegangan Ahli Sunnah Wal Jamaah adalah diharamkan.

Bertarikh 8 Mac 1997.

Dated 8 March 1997.

[JAWI/A/145; PN. (PU2) 530/II.]

DATO' HJ. MD. HASHIM BIN YAHAYA
Mufti,
Wilayah-Wilayah Persekutuan/
Federal Territories

KEPUTUSAN MUZAKARAH JAWATANKUASA FATWA

Muzakarah Khas Jawatankuasa Fatwa Majlis Kebangsaan Bagi Hal Ehwal Ugama Islam Malaysia yang bersidang pada 5 Mei 1996 telah membincangkan Syiah Di Malaysia. Muzakarah telah memutuskan bahawa:

Keputusan Muzakarah Jawatankuasa Fatwa yang telah diadakan pada 24 dan 25 September 1984 [Kertas bil. 82/8/2, perkara 4.2.(2)] mengenai aliran Syiah yang menetapkan seperti berikut:

1. Bersetuju supaya keputusan Muzakarah Jawatankuasa Fatwa yang telah diadakan pada 24 dan 25 September 1984 [Kertas Bil. 2/8/84, Perkara 4.2. (2)] mengenai aliran Syiah yang menetapkan seperti berikut : “Setelah berbincang dan menimbang kertas kerja ini Jawatankuasa telah mengambil keputusan bahawa hanya Mazhab Syiah dari golongan Al – Zaidiyah dan Ja’afariyah sahaja yang diterima untuk diamalkan di Malaysia.”

Dimansuhkan.

2. Menetapkan bahawa Umat Islam di Malaysia hendaklah hanya mengikut ajaran Islam yang berasaskan pegangan Ahli Sunah Wal Jamaah dari segi akidah, syariah, dan akhlak.
3. Menyokong dan menerima cadangan pindaan perlembagaan persekutuan dan perlembagaan negeri-negeri bagi memperuntukkan dengan nyata bahawa agama bagi persekutuan dan negeri-negeri hendaklah agama Islam yang berasaskan pegangan Ahli Sunah Wal Jamaah dari segi akidah, syariah dan akhlak.
4. Memperakukan pindaan kepada semua undang-undang negeri yang berhubung dengan hukum syarak bagi menyelaraskan takrif “Hukum Syarak” atau “Undang-undang Islam” seperti berikut: “Hukum Syarak” atau “Undang-undang Islam” ertinya undang-undang Islam yang berasaskan pegangan Ahli Sunah Wal Jamaah dari segi akidah, syariah dan akhlak.
5. Memperakukan bahawa ajaran Islam yang lain daripada pegangan Ahli Sunah Wal Jamaah adalah bercanggah dengan Hukum Syarak dan Undang-undang Islam; dan dengan demikian penyebaran apa-apa ajaran yang lain daripada pegangan Ahli Sunah Wal Jamaah adalah dilarang.

6. Menetapkan bahawa semua umat Islam warganegara di Negara ini adalah tertakluk kepada Undang-Undang Islam dan Hukum Syarak yang berasaskan pegangan kepada ajaran Ahli Sunah Wal Jamaah sahaja.
7. Menetapkan bahawa penerbitan, penyiaran, dan penyebaran apa-apa buku, risalah, filem, video, dan lain-lain yang berkaitan dengan ajaran Islam yang bertentangan dengan pegangan Ahli Sunah Wal Jamaah adalah diharamkan.

SUMBER

1. Kertas kerja Seminar Pemurnian Akidah 2007 anjuran Pejabat Mufti Wilayah Persekutuan "*Kelahiran, Prinsip dan Pegangan Syiah: Satu Kajian Dan Penilaian*" oleh Dr. Ridhuan Jamal Al-Athasy pada 24 November 2007 di Kuala Lumpur International Hotel.
2. Kertas Kerja Seminar Pemurnian Akidah 2007 anjuran Pejabat Mufti Wilayah Persekutuan "*Perpaduan Di Antara Mazhab: Suatu Fantasi Atau Ianya Mampu Dicapai*" oleh Prof. Dr. Abdul Razak bin Abdul Rahman As-Sa' di pada 24 November 2007 di Kuala Lumpur International Hotel.
3. Kertas Cadangan Mesyuarat Jawatankuasa Perundangan Hukum Syarak Wilayah Persekutuan Bil. 45 1996.
4. Kertas kerja "*Akidah Imamah Di Sisi Syiah Isna Asyarah Dan Kesan-Kesannya Terhadap Ahli Sunah Wal Jamaah*" Oleh S.S. Datuk Haji Wan Zahidi bin Wan Teh, Mufti Wilayah Persekutuan.
5. Warta Kerajaan bertarikh 8 Mac 1997.

SINOPSIS

Syiah bermaksud mereka yang mendakwa menyokong Saidina Ali, dan berpegang bahawa Imam dan khalifah itu khusus bagi Saidina Ali, secara dalil nas dan melalui wasiat Rasulullah SAW, sama ada secara jelas atau sebaliknya. Syiah adalah suatu akidah dan pemikiran yang tidak lahir sekaligus. Ia berkembang mengikut peredaran masa dan melalui beberapa peringkat. Sepanjang sejarah mereka, di antara puak yang masih kekal sehingga hari ini ialah tiga kumpulan iaitu Syiah Imam Dua Belas (Ja'afariyah), Al-Ismailiah, dan Al-Zaidiah.

Hari ini, penyebaran ajaran ini semakin menular dan meresapi pemikiran segelintir umat Islam di Malaysia. Umumnya, rakyat Malaysia tidak terdedah dengan mazhab-mazhab lain selain mazhab Shafie dan mereka juga tidak mendalami asal usul Syiah itu sendiri. Oleh sebab itu, berlaku suasana kekeliruan di kalangan sesetengah masyarakat Islam hingga tidak dapat membezakan antara "khilaf" atau perbezaan yang dibenarkan (perbincangan mazhab) dan pegangan firqah yang menyeleweng daripada akidah yang benar.

Akibat kurangnya maklumat mengenai ideologi-ideologi Syiah ini menyebabkan masyarakat kita menganggap tidak ada apa-apa masalah dengan ideologi mereka. Selain itu, pengetahuan dan maklumat yang diterima rakyat kita hanyalah sekadar sifat luaran syiah yang mana mereka juga melaksanakan ibadah-ibadah wajib, malangnya dari sudut akidah terlalu banyak penyelewengan yang jauh dari ajaran Islam sebenar. Oleh itu risalah ringkas ini cuba menyampaikan ciri-ciri ajaran Syiah supaya umat Islam dapat mengenalpasti seterusnya berwaspada dengan dakyah golongan ini agar terselamat dari terjebak dengan ideologi mereka.

ISBN 978-983-44840-2-6

9 789834 484026